

Példázatok az Isten országáról

1. A MAGVETŐ

Jézus példázatait nem csak a szövegkörnyezetükből nem szabad kiragadni, de az elhangzásuk környezetéből sem. Jézus példázatait maga Jézus fellépése – vagy azt is mondhatnánk, *idő előtti* fellépése – indokolja. Rengeteg várakozás övezte a Messiás eljövételét, különösen Keresztelő János prófétai szolgálata óta. Jézus megjelenése és szolgálata messze nem harmonizált ezekkel az elvárásokkal. A Máté evangéliumában csokorba gyűjtött példázatok ezt az eltérést magyarázzák. A példázatok az Isten országának titkáról (vagy titkairól, a titok különböző vetületeiről) szólnak. Mi az Isten országának titka?

Az Isten országának titka az, hogy az Ország *végső beteljesedése előtt váratlanul eljött!* Eljött, de a várakozásokkal ellentétben még nem vetett véget a jelen világkorszaknak. Az Isten országa meglepő formában jött el, kicsiny kezdetként, szinte észrevehetetlen, jelentéktelen eseményként. A kicsiny kezdet mégis garantálja a végső, kozmikus kiteljesedést, és akinek van füle, az hallja, és akinek van szeme, az látja ezt. Ez a titok, amit Jézus a példázatokban körüljár.

A magvető példázata a titok egyik zavarbaejtő oldalát világítja meg. Ha valóban Jézus a Messiás, miért olyan kevesen hisznek a tanításának? A zsidók várakozása az volt, hogy amikor eljön Isten országa, ellenállhatatlan erővel elsöpri a gonoszokat és elhozza az örök Sálom idejét a választott nép számára. Ez minimum a rómaiak elkergetését jelentené, de annál jóval többet is. „Az Úr ismerete tölti be a földet, ahogyan a tengert víz borítja” – idézték a prófétákat. Jézus esélyesnek tűnt a messiási szerepre, de egyre kevésbé töltötte be az elvárásokat. Talán a tanítványok is elbizonytalanodtak abban, hogy jó embert követnek-e.

A magvető példázata rámutat az Ország egyik titkára: *a mennyek országának igéje csak némelyeknél talál pozitív fogadtatásra!* Az Isten országa egyelőre nem arat osztatlan sikert. Az Isten országát el lehet utasítani. A mag eshet az útfélre, elszáradhat, megfojthatják az élet gondjai. A példázatban nem lényeges, hogy hány talajról van szó. Lehetne kettő is, vagy három, vagy öt, vagy tíz, és nincs jelentősége annak sem, hogy pont a negyede a jó talaj. A példázatban az is esetleges, hogy a mag milyen okból nem hajt ki. Az okok között Jézus említhetett volna árvízvet vagy jégesőt vagy bármilyen más külső hatást is. A példázat lényege az, hogy nem mindenki fogadja be Jézus üzenetét.

Vigasztaló ez a példázat. Jézus világosan megmondta, hogy az Isten országának igazsága nem függ attól, hogy hányan hisznek az igehirdetésünknek. Sőt, az Ország titka éppen az, hogy sokan nem hisznek. Jézust, az Ország királyát a többség nem csak hitetlenkedve fogadta, nem csak elhagyta, de ki is zárta a világból azáltal, hogy keresztre feszítette. Ha ez történt Jézussal, velünk sem lesz másként. A tanítvány nem nagyobb a Mesterénél. Soha nem fogjuk tudni nagyobb erővel hirdetni az igét, mint

ahogy Jézus hirdette. Vigasztaljon bennünket az, hogy azért van jó talaj is; az is a titok része, hogy voltak akkor is, és azóta is, akik hittek Jézusnak. A mi igehirdetésünk sem lesz teljesen hatástalan és meddő. De a legnagyobb vigasztalás mégis az, hogy a sok csalódásunk és sikertelenségünk semmivel sem teszi kisebbé Isten országát, és nem tudja megakadályozni annak végső kiteljesedését!